

Fremsat den xx. xxx 2015 af energi-, forsynings- og klimaministeren

HØRINGSUDKAST

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, lov om energimærkning af energirelaterede produkter, lov om fremme af energibesparelser i bygninger, lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget¹

(Skærpet håndhævelse af dokumentationskrav til ecodesign og energimærkning af energirelaterede produkter, justering af forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning for bygninger med ejerlejligheder m.v., lettelse af vilkårene for godkendelse som BedreBolig-rådgiver og faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder)

§ 1

I lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, jf. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010, som ændret ved lov nr. 455 af 18. maj 2011, lov nr. 580 af 18. juni 2012 og lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

»Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede forbud mod markedsføring eller erhvervmæssig ibrugtagning af et energirelateret produkt, overfor producenten eller dennes repræsentant, hvis denne ikke stiller dokumentation til rådighed efter § 8.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan tillige påbyde en producent eller dennes repræsentant, som markedsfører et energirelateret produkt, at tage de fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet, hvis denne ikke stiller dokumentation til rådighed efter § 8.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

2. I § 11, stk. 4, som bliver til stk. 6, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

3. I § 12, stk. 1, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

4. I § 15, stk. 1, nr. 3, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

¹ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Kommissionens direktiver 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning), EU-Tidende 2009, nr. L 285, side 10 og 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger (omarbejdning) L 153, side 1, og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), EU-Tidende 2010, L 153, side 13.

§ 2

I lov om energimærkning af energirelaterede produkter, jf. lov nr. 455 af 18. maj 2011, som ændret ved § 7 i lovbekendtgørelse nr. 1065 af 12. november 2012, foretages følgende ændringer:

1. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan overfor leverandøren udstede forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis leverandøren undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for en nærmere angivet frist efter anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4.

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 5 tillige påbyde, at den leverandør, der har bragt produktet i omsætning eller har ibrugtaget det, skal tage de fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

2. I § 14, stk. 5, som bliver til stk. 7, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-6«.

3. I § 15, stk. 1, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-6«.

4. I § 22, nr. 7, ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-6«.

5. I § 24, nr. 3, ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-6«.

§ 3

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012, som ændret ved lov nr. 1346 af 3. december 2013, § 5 i lov nr. 345 af 8. april 2014, § 44 i lov nr. 401 af 28. april 2014 og § 68 i lov nr. 526 af 28. maj 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1, 2. pkt. gælder ikke for ejerforeningen, hvis ejerlejligheden skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1. Forpligtelsen påhviler i det tilfælde den til enhver tid værende ejer af ejerlejligheden.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 6 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

»Stk. 5. Forpligtelsen efter stk. 2-4 gælder ikke for ejerforeningen, hvis ejerlejligheden, skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1. «

3. I § 7, stk. 2, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 2, 3 og 5«.

4. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:

»Stk. 6. Forpligtelsen efter stk. 2-4 gælder ikke for boligfællesskabet, hvis boligenheden, skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1., «

5. I § 15 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ejerens eller rådighedshaverens forpligtelse til at opsætte energimærkning efter stk. 1, 1. pkt. omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Ejerens forpligtelse til at opsætte energimærkning efter stk. 1, 1. pkt. omfatter ikke energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.«

7. § 24 f, stk. 1, affattes således:

»§ 24 f. Energi-, forsynings- og klimaministeren godkender efter regler fastsat i medfør af § 24 g virksomheder til at levere

1) kortlægning af en bygnings energibesparelses- og renoveringsmuligheder, herunder afdækning af en energirenoverings konsekvenser for komfort og indeklima i bygningen, og udarbejdelse af en plan for energibesparelsesmuligheder og renovering, herunder udfyldelse af et standarddokument eller

2) ydelser omfattet af nr. 1, og tilbudsindhentning og projektstyring vedrørende gennemførelse af energibesparelses- og renoveringstiltag.«

§ 4

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 10. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 2:

Stk. 2. Ved fjernkølingskunder forstås fysiske eller juridiske personer, der køber fjernkøling til eget brug, og som har et direkte kundeforhold til fjernkølingsleverandøren.

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov.«

3. Efter § 6 indsættes:

»Faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder

§ 6 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder og om disse kunders adgang til forbrugsoplysninger.«

§ 5

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 12. november 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 345 af 8. april 2014 og § 6 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

1. I § 6, stk. 3, indsættes efter »gas,«: »jernkøling,«.

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2016, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. §§ 4 og 5 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende.

UDKAST

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indhold

1. Indledning.....	7
1.1. Lovforslagets formål	7
1.2. Lovforslagets hovedindhold	8
1.3. Baggrund og lovforberedende arbejde	8
1.3.1. Skærpet håndhævelse af dokumentationskrav til ecodesign og energimærkning af energirelaterede produkter.....	9
1.3.2. Forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning ved ejerlejligheder.....	9
1.3.3. Opsætning af energimærket.....	9
1.3.4. Lettelse af vilkårene for deltagelse i godkendelsesordningen for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger	9
1.3.5. Gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets krav om faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder.....	10
2. Lovforslagets hovedpunkter	10
2.1 Skærpet håndhævelse af dokumentationskrav til ecodesign og energimærkning af energirelaterede produkter.....	10
2.1.1 Gældende ret.....	10
2.1.2 Den foreslåede ordning.....	12
2.2 Forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning ved ejerlejligheder.....	12
2.2.1 Gældende ret.....	12
2.2.2 Den foreslåede ordning.....	12
2.3 Opsætning af energimærket.....	13
2.3.1 Gældende ret.....	13
2.3.2 Den foreslåede ordning.....	13
2.4 Lettelse af vilkårene for deltagelse i godkendelsesordningen for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger	13
2.4.1 Gældende ret.....	13
2.4.2 Den foreslåede ordning.....	13
2.5 Gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets krav om faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder.....	14

2.5.1 Gældende ret.....	14
2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning	15
3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige	15
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.....	16
5. Administrative konsekvenser for borgerne.....	16
6. Miljømæssige konsekvenser.....	16
7. Forholdet til EU-retten	16
8. Statsstøtteretlige aspekter	17
9. Ligestillingsmæssige konsekvenser.....	17
10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.	17
11. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget.....	17

UDKAST

1. Indledning

1.1. Lovforslagets formål

Formålet med forslaget ændring af reglerne om ecodesign og energimærkning er at sikre et effektivt tilsyn med overholdelse af disse regler, som det er forudsat i de bagvedliggende ecodesign- og energimærkningsdirektiver. Ecodesignkrav er minimumskrav til produkters energieffektivitet, og energimærkningsreglerne stiller krav om, at en række produkter skal forsynes med et synligt mærke, der fortæller forbrugeren om produktets energiforbrug. Forslaget vil bidrage til en højere grad af overholdelse af energieffektivitetskravene i ecodesign- og energimærkningsreglerne, og dermed også til at opnå energibesparelser og mindske produkternes miljøpåvirkning. Øget energieffektivitet betragtes som noget, der bidrager væsentligt til at nå målene for drivhusgasser i EU. Et mere effektivt tilsyn vil desuden bidrage til en bedre forbrugerbeskyttelse, idet man mere effektivt sikrer, at produkter der ikke lever op til kravene ikke udbydes til salg i Danmark. Hertil vil forslaget forbedre konkurrencevilkårene for erhvervslivet, når man i højere grad sikrer, at der ikke findes produkter til salg, som ikke lever op til kravene i lovgivningen for de energirelaterede produkter.

Forslaget giver klima, energi- og bygningsministeren hjemmel til at udstede forbud mod markedsføring, eller påbud om tilbagetrækning fra markedet, af produkter, der er omfattet af en eller begge love, hvis den ansvarlige virksomhed, efter ministerens anmodning, ikke stiller dokumentation til rådighed for, at produktet lever op til reglerne. Indførelsen af sådanne regler vil medføre, at reglerne stemmer bedre overens med formålene bag direktiverne. De nye regler vil medvirke til at sikre, at det ikke kan betale sig at trække en tilsyns kontrol af et energirelateret produkt i langdrag ved ikke at stille den påkrævede information til rådighed for tilsynsmyndigheden.

For så vidt angår forslaget til ændring af reglerne om energimærkning i bygninger er lovforslagets formål at præcisere, hvem der har forpligtelsen til at få udarbejdet en energimærkning i bygninger, der er registrerede som ejerlejligheder eller andelsboliger, idet der efter gældende ret påhviler ejerforeninger og boligforeninger er en u hensigtsmæssig forpligtelse, når boligenheden skal energimærkes som var det én bygning efter de gældende regler herom.

Lovforslaget indebærer desuden en præcisering af, hvad der skal opsættes, når der er krav om opsætning af udførte energimærkninger, idet der har været tvivl om omfanget af forpligtelsen. Efter gældende ret er der krav om opsætning af en større del af energimærkningsrapporten, end der er krav om efter Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne (omarbejdning), kaldet bygningsdirektivet. Med ændringsforslaget ændres krav om opsætning således, at der kun skal opsættes den del, der er krav om efter bygningsdirektivets artikel 13.

Med ændringsforslaget sikres således overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 13, stk. 3. Formålet med ændring af reglerne for BedreBolig-ordningen er at lette godkendelsesvilkårene for BedreBolig-rådgivere. Lovforslaget forventes at gøre det enklere at drive virksomhed som BedreBolig-rådgiver. Forslaget forventes at medvirke til, at der godkendes flere BedreBolig-rådgivere, at øge den samlede omsætning for BedreBolig-rådgiverne og bidrage til vækst i byggebranchen.

Med forslaget indføres mulighed for, at en BedreBolig-rådgiver virksomhed kan godkendes, uanset om virksomheden ikke selv har kompetencer indenfor BedreBolig-ordningens anvendelsesområde for tilbudsindhentning og byggestyring, hvis virksomheden kan henvise til en anden virksomhed, som er godkendt på dette område.

Herudover har lovforslaget til formål at sikre mulighed for fuld gennemførelse på fjernkølingsområdet af artikel 10 og 11 og bilag VII i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet, om ændring af direktiv 2009/125/EF og 2010/30/EU samt om ophævelse af direktiv 2004/8/EF og 2006/32/EF.

Direktivet benævnes herefter energieffektivitetsdirektivet. Energieffektivitetsdirektivet er at betegne som et minimumsdirektiv med minimumskrav.

Endelig foretages enkelte lovtekniske ændringer.

1.2. Lovforslagets hovedindhold

Lovforslaget giver energi-, forsynings- og klimaministeren mulighed for at udstede påbud eller forbud overfor de virksomheder, som ikke efterkommer ministerens anmodning om at få udleveret dokumentation for, at et energirelateret produkt, som virksomheden er ansvarlig for, overholder reglerne om ecodesign og /eller energimærkning.

Lovforslaget medfører, at forpligtelsen til at få udarbejdet energimærkning af bygninger, der er registreret som ejerlejligheder eller andelsbolig med lodret skel, overgår fra ejerforeningen eller boligfællesskabet til den enkelte ejer af enheden.

Lovforslaget indebærer desuden, at rækkevidden af forpligtelsen til at opsætte energimærkning bliver præciseret.

Med lovforslaget ændres vilkårene for godkendelse af BedreBolig-rådgivere, så de virksomheder, der vil godkendes under ordningen, får større fleksibilitet med hensyn til, hvor mange ydelser de vil godkendes til selv at kunne levere, og dermed hvor mange krav de skal opfylde. Efter forslaget samles de ydelser de godkendte virksomheder på nuværende tidspunkt skal kunne levere op i to ydelsespakker angående identifikation af energibesparelser og renoveringsbehov og tilbudsindhentning og byggestyring. Med forslaget indføres en mulighed for, at virksomheder kan godkendes, selv om de alene kan levere identifikation af energibesparelser og renoveringsbehov, hvis de samtidig kan henvise til en anden virksomhed, der kan leveretilbudsindhentning og byggestyring i forbindelse med energibesparelser- og renoveringsprojekter.

Endelig giver lovforslaget energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndigelse til i medfør af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget at fastsætte bestemmelser, der sikrer gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets krav i forhold til slutkunder, hvis forbrug afregnes ved henholdsvis afregningsmålere og fordelingsmålere. Ved slutkunde forstås i direktivet »en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse«. De foreslåede bestemmelser skal bl.a. sikre, at ministeren i forhold til de slutkunder, der ikke har intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF, og i det omfang, det vurderes teknisk muligt og økonomisk begrundet, er bemyndiget til at fastsætte bestemmelser om fakturering og levering af faktureringsoplysninger baseret på det faktiske forbrug, om hyppigheden af udlevering af faktureringsoplysninger m.v., og om hvorvidt leveringen af disse oplysninger skal ske elektronisk. Ligeledes bemyndiges ministeren bl.a. til i overensstemmelse med direktivets krav at fastsætte bestemmelser om, at der ikke kan opkræves særskilt gebyr for udlevering af faktureringsoplysninger m.v. Flere af direktivets krav indeholder et skønselement, og en regulering kan derfor omfatte alle direktivets relevante krav eller dele. De foreslåede hjemmelsbestemmelser i lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget er påtænkt anvendt til at udstede regler om fakturering, faktureringsoplysninger og adgang til forbrugsoplysninger, i det omfang det er nødvendigt til at sikre direktivets gennemførelse.

Endeligt indeholder lovforslaget forslag om, at energi-, forsynings- og klimaministeren i lov om fjernkøling bemyndiges til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten og internationale konventioner inden for lov om fjernkølings anvendelsesområde.

1.3. Baggrund og lovforberedende arbejde

1.3.1. Skærpet håndhævelse af dokumentationskrav til ecodesign og energimærkning af energirelaterede produkter

Baggrunden for den foreslåede ændring af lov om energimærkning af energirelaterede produkter og lovbekendtgørelse om miljøvenligt design af energirelaterede produkter er, at det gældende lovgrundlag ikke tilstrækkeligt sikrer en effektiv håndhævelse af ecodesign- og energimærkningsreglerne.

Der er således situationer, hvor energi-, forsynings- og klimaministeriet ikke får udleveret den påkrævede dokumentation for et energirelateret produkt, som er omfattet af ecodesign- og energimærkningsloven af den ansvarlige virksomhed. Dette resulterer i en utilsigtet lang sagsbehandlingstid i de tilfælde, hvor den ansvarlige virksomhed ikke udleverer dokumentationen. Det forhold, at virksomheden ikke stiller den tekniske dokumentation til rådighed, kan efter den gældende lovgivning kun sanktioneres med bøde. Der er ikke efter gældende regler mulighed for at udstede påbud eller forbud herfor.

I disse situationer har ministeren således ikke mulighed for effektivt at indhente oplysningerne, men er nødsaget til at få produktet igennem en kontroltest, førend der kan udstedes påbud eller forbud. Det forhold, at der ikke udleveres dokumentation, er behæftet med bødestraf, men der er efter de gældende regler ikke hjemmel til at udstede andre sanktioner. Hvis produktet har været igennem en, som oftest tidkrævende, kontroltest, og det er konstateret, at produktet ikke opfylder lovens krav, vil energi-, forsynings- og klimaministeren kunne udstede påbud om tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring af produktet tillige med en bødestraf. Af denne grund vil det være bedst stemmende med formålene bag direktiverne, at skærpe sanktionsmuligheden for ikke at stille den nødvendige dokumentation til rådighed overfor tilsynsmyndigheden.

1.3.2. Forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning ved ejerlejligheder

Forpligtelsen til at få udarbejdet energimærkning påhviler ejerforeningen eller boligfællesskabet, når der er tale om ejerlejligheder eller andelsboliger. Berørte ejerforeninger og boligfællesskaber finder det imidlertid urimeligt byrdefuldt at skulle betale for energimærkning, når der er tale om ejerlejligheder eller andelsboliger med lodret skel (række-, kæde- eller dobbelthuse). Det har da heller ikke været hensigten med de nuværende regler, at ejerforeninger og boligfællesskaber skulle være forpligtet til vederlagsfrit at lade udarbejde energimærkning ved boligheder med lodret skel.

1.3.3. Opsætning af energimærket

Vedrørende forpligtelsen til opsætning af energimærkning har flere bygningsejere udtrykt tvivl om omfanget af forpligtelsen. Det fremstår ikke klart i de gældende formuleringer, hvorvidt der er krav om, at hele energimærkningsrapporten skal opsættes på en måde, så den er synlig for brugerne af bygningen, eller om det er tilstrækkeligt at synliggøre dele af energimærkningsrapporten.

1.3.4 Lettelse af vilkårene for deltagelse i godkendelsesordningen for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger

BedreBolig-ordningen startede i februar 2014, som en del af udmøntningen af den politiske aftale om Vækstplan DK, og skal medvirke til at effektivisere energispareindsatsen i bygninger. Under BedreBolig-ordningen kan virksomheder på nuværende tidspunkt godkendes som BedreBolig-rådgivervirksomheder til levering af tre ydelser, nemlig kortlægning af en bygnings energibesparelsesmuligheder, udarbejdelse af en BedreBolig-plan samt tilbudsindhentning og projektstyring.

Efter de nuværende regler, kan godkendte virksomheder, som ikke selv har kompetencer til at levere tilbudsindhentning og byggestyring anvende en underleverandør til levering af disse rådgiverydelser. Med den foreslåede ændring behøver en godkendt virksomhed således ikke entrere med en underleverandør til at kunne levere tilbudsindhentning og byggestyring, for at opnå godkendelse som godkendt virksomhed.

Bl.a. på baggrund af en række henvendelser fra BedreBolig-rådgivere foreslås at gøre reglerne mere fleksible, så en BedreBolig-rådgivervirksomhed også kan godkendes, hvis virksomheden kan henvise til en samarbejdspartner, der kan levere ydelserne tilbudsindhentning og projektstyring under BedreBolig-ordningen, i stedet for som nu, hvor BedreBolig-rådgivervirksomhederne enten selv eller ved hjælp af en underleverandør skal kunne levere alle ydelser i ordningen.

Som følge heraf forventes de administrative byrder for en del af ordningens virksomheder lettet.

1.3.5. Gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets krav om faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder

Energieffektivitetsdirektivets artikel 10 om faktureringsoplysninger sammenholdt med direktivets bilag VII forpligter medlemsstaterne til, at de i forhold til de slutkunder, der ikke har intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF, og i det omfang, det er teknisk muligt og økonomisk begrundet, sikrer slutkunder af el, gas, varmt vand, varme og køling en ret til at få fakturaer og nøjagtige faktureringsoplysninger baseret på det faktiske forbrug i et nærmere bestemt omfang. Såfremt det herudover er teknisk muligt og økonomisk begrundet, stilles ved faktureringer baseret på faktisk forbrug ligeledes bl.a. krav om at slutkunderne sikres en ret til at få oplysningerne to gange om året og under visse betingelser op til fire gange om året og en ret til at modtage oplysninger elektronisk, ligesom der her er krav til rådgivning om energieffektivitet i forbindelse med fremsendelse af kontrakter, kontraktændringer og faktureringer. Direktivets artikel 11 vedrører omkostninger ved adgang til målings- og faktureringsoplysninger og forpligter bl.a. medlemsstaterne til at sikre, at slutkunder af fjernkøling gratis modtager alle deres fakturaer og faktureringsoplysninger, og at de også på passende vis har gratis adgang til deres forbrugsoplysninger.

Baggrunden for bestemmelserne i artikel 10 og 11 og bilag VII er bl.a., at udnyttelse af alt eksisterende potentiale for energibesparelser kræver en integreret tilgang, der også omfatter slutanvendelsessektorerne. Her er det gavnligt, at slutkunderne har mulighed for at kontrollere deres eget forbrug, så de på basis heraf kan regulere dette fremadrettet.

Energieffektivitetsdirektivet trådte i kraft den 4. december 2012. I henhold til artikel 28 i direktivet skulle Danmark senest den 5. juni 2014 vedtage og offentliggøre de love og administrative bestemmelser, der var nødvendige for at efterkomme direktivet. Dette skete på området for fjernkøling med lov nr. 345 af 8. april 2014.

Imidlertid har EU-Kommissionens ved åbningsskrivelse nr. 2014/0320 af 30. april 2015 i relation til fjernkøling tilkendegivet, at artikel 10 og 11 samt bilag VII ikke er blevet dokumenteret opfyldt i dansk ret, og Kommissionen har således stillet spørgsmål til implementeringen af artikel 10 og 11.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1 Skærpet håndhævelse af dokumentationskrav til ecodesign og energimærkning af energirelaterede produkter

2.1.1 Gældende ret

Ecodesign- og energimærkningskrav til energirelaterede produkter er omfattet af hhv. lovbekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010 (ecodesignloven) og lov om energimærkning af energirelaterede produkter, jf. lov nr. 455 af 18. maj 2011 (energimærkningsloven).

Disse love gennemfører Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter (omarbejdning), kaldet ecodesigndirektivet, og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger, kaldet energimærkningsdirektivet.

Sanktionsmulighederne i ecodesignloven § 11 og energimærkningsloven § 14 omfatter mulighed for at udstede påbud om tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring, hvis et produkt, der er omfattet af reglerne, viser sig ikke at overholde kravene. Se nærmere herom i lovforslagets enkelte bemærkninger til § 1, nr. 1.

2.1.1.1 Ecodesign

Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter ecodesignlovens § 7 fastsætte regler om, at en producent eller dennes repræsentant skal sikre og erklære, at produktet overholder ecodesignkravene efter lovens regler eller en gennemførselsforanstaltning. I medfør heraf, er der i § 4 i bekendtgørelse om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, fastsat bestemmelse om, at producenten eller dennes repræsentant skal sikre dokumentation for produktets overholdelse af ecodesignreglerne, inden produktet bringes omsætning.

Producenten eller dennes repræsentant skal stille dokumentationen herfor til rådighed for energi-, forsynings- og klimaministeren på dennes anmodning, jf. ecodesignlovens § 8.

Producenten, eller dennes repræsentant, har pligt til at give alle oplysninger som er nødvendige for, at ministeren kan påse, at produktet er i overensstemmelse med loven, hvis denne anmodes herom, jf. ecodesignlovens § 10, stk. 3, jf. § 10, stk. 1.

Efter ecodesignlovens § 15, stk. 1, nr. 1, straffes med bøde den, der undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, stk. 3 og 4, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger

Der er således ikke hjemmel i ecodesignlovens § 11, stk. 1-3 til at meddele påbud eller forbud til producenten, eller dennes repræsentant, hvis pligten efter ecodesignlovens § 10, stk. 3, jf. § 10, stk. 1, til at give alle oplysninger som er nødvendige for at ministeren kan påse at produktet er i overensstemmelse med loven, hvis denne anmodes herom, tilsidesættes.

2.1.1.2 Energimærkningsloven

Efter energimærkningslovens § 4 er ansvaret for, at et energirelateret produkt er i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, påhviler leverandøren. Leverandøren er producenten eller dennes repræsentant eller importøren. Hvis der ikke findes en producent, repræsentant eller importør, anses som leverandør enhver fysisk eller juridisk person, der bringer i omsætning eller ibrugtager produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for produktet, jf. § 2, nr. 11. Efter § 5 skal leverandøren udarbejde energietiket, datablad og teknisk dokumentationsmateriale i overensstemmelse med loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt.

Leverandøren er i lovens § 2, nr. 11, defineret som den producent, eller dennes repræsentant i EU/EØS, der bringer et energirelateret produkt i omsætning eller ibrugtager det på EU/EØS' marked, eller importøren. Hvis der ikke findes en producent, repræsentant eller importør, anses som leverandør enhver fysisk eller juridisk person, der bringer i omsætning eller ibrugtager produkter, som er omfattet af loven eller regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt for produktet. Energietiketter og datablade skal leveres sammen med produktet.

Dokumentation skal således foreligge inden produktet bringes i omsætning, og leverandøren skal stille denne til rådighed for Energistyrelsen senest 10 dage efter denne har modtaget anmodning herom, jf. energimærkningslovens § 5, stk. 4.

Efter energimærkningslovens § 22, nr. 4, straffes den, der som leverandør af energirelaterede produkter undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter, at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for 10 dage efter en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4, med bøde.

Der er ikke efter gældende ret en bestemmelse, hvorefter der kan udstedes påbud eller forbud som følge af tilsidesættelse af leverandørens forpligtelse efter energimærkningslovens § 5, stk. 4.

2.1.2 Den foreslåede ordning

Ecodesignloven og energimærkningsloven medvirker til at gennemføre henholdsvis ecodesigndirektivet og energimærkningsdirektivet. For ecodesign- og energimærkningsloven giver de foreslåede ændringer energi-, forsynings- og klimaministerens hjemmel til at udstede markedsføringsforbud og påbud om at trække et produkt tilbage fra markedet, hvis producenten eller dennes repræsentant ikke indsender den påkrævede dokumentation til ministeren for, at et produkt overholder ecodesign- og/eller energimærkningskravene, eller regler udstedt i medfør heraf. Påbud eller forbud vil først blive udstedt, hvis energi-, forsynings- og klimaministerens frist for indsendelse af materialet er overskredet.

Formålet med denne ændring er at sikre et effektivt markedstilsyn med produkter, der er omfattet af reglerne.

2.2 Forpligtelsen til at lade udarbejde energimærkning ved ejerlejligheder

2.2.1 Gældende ret

I medfør af § 6, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger skal ejerforeningen efter anmodning fra en ejer af en ejerlejlighed uden beregning stille en energimærkning, som omfatter ejerlejligheden, til rådighed for ejeren.

Det samme gør sig gældende for boligfællesskaber, der efter anmodning fra en andelshaver, anpartshaver eller aktionær med brugsret til en boligenhed uden beregning skal stille en energimærkning, som omfatter boligenheden, til rådighed for andelshaveren, anpartshaveren eller aktionæren, jf. § 8, stk. 2, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Ejerforeningen eller boligfællesskabet er således forpligtet til at lade udarbejde energimærkning af en enhed i en etageboligbebyggelse. Som bestemmelserne er formuleret i dag er ejerforeningen eller boligfællesskabet også forpligtet ved helt eller delvis sammenbyggede enfamiliehuse med lodret skel dvs. række-, kæde- eller dobbelthuse, hvor hver enhed skal energimærkes, som var det én bygning.

2.2.2 Den foreslåede ordning

For etageejendomme med vandrette skel, skal en energimærkning omfatte hele bygningen, når en enkelt lejlighed skal energimærkes. For bygninger med lodrette skel (fx rækkehuse) eller fritliggende huse, skal boligenhederne energimærkes hver for sig.

Forpligtelsen til at sikre udarbejdelsen af et energimærke påhviler efter gældende ret ejerforeningen eller boligfællesskabet.

Formålet med at pålægge ejerforeningen eller boligfællesskabet forpligtelsen er at lette byrden for ejere af lejligheder i etageejendomme til at få udarbejdet en energimærkning for hele bygningen. Da både rækkehuse og fritliggende huse kan være registreret som ejerlejligheder eller andelsboliger er disse imidlertid også omfattet af bestemmelsen. Det foreslås derfor, at det fremover er den enkelte ejer, og ikke ejerforeningen eller boligfællesskabet, der har pligten til at få udarbejdet den lovpligtige energimærkning, når der er tale om bygninger med lodrette skel. En fritagelse for forpligtelsen er hensigtsmæssig, da hver enhed skal energimærkes for sig ifølge energimærkningsreglerne, hvis der er tale om lejligheder med lodrette skel eller fritliggende huse. Derfor bør forpligtelsen påhvile den enkelte ejer og ikke foreningen.

2.3 Opsætning af energimærket

2.3.1 Gældende ret

I offentlige bygninger, det vil sige i bygninger med et samlet etageareal på over 250 m², der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., skal udførte energimærkninger opsættes, så de er synlige for brugere af bygningen, jf. §§ 19 og 20 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger.

Ligeledes skal ejeren af private bygninger sikre, at energimærkning opsættes på en måde, så den er synlig for brugere af bygningen, hvis et samlet etageareal på over 600 m² i den pågældende bygning ofte besøges af offentligheden.

Efter begge bestemmelser fremgår det, at det er energimærkningen, der skal opsættes, så den er synlig. Ved ren ordlydsfortolkning kan man forstå det således, at det er hele rapporten, der skal synliggøres.

Bestemmelserne er en implementering af bygningsdirektivets artikel 13, nr. 1 og 2.

Ifølge artikel 13 er det energiattesten, der skal opsættes, så den er synlig.

Dog fremgår det af artikel 13, stk. 3, at der ikke er en forpligtelse til at opslå energiattestens anbefalinger dvs. energiplanen, der er en dokumenteret oversigt over forslag til energibesparende foranstaltninger og råd om, hvordan energiforbruget kan reduceres.

Energistyrelsen vejleder derfor om, at det kun er selve energimærket, der skal opsættes, så det er synligt.

2.3.2 Den foreslåede ordning

Det har ikke været hensigten med de gældende regler at stille krav om synliggørelse af energiattestens anbefalinger.

Med ændringsforslaget præciseres den nugældende bestemmelse, hvorved omfanget af forpligtelsen bliver tydeligere for bygningsejerne, idet det præciseres, at det alene er selve energimærket, indplacering på karakterskalaen, der skal opsættes, og ikke energimærkningens forslag til energibesparende foranstaltninger.

2.4 Lettelse af vilkårene for deltagelse i godkendelsesordningen for virksomheder, der leverer rådgivning og projektstyring m.v. i forbindelse med energirenovering af bygninger

2.4.1 Gældende ret

§ 24 f, stk. 1 i lov om fremme af energibesparelser i bygninger fastlægger, at virksomheder under BedreBolig-ordningen godkendes til at levere tre nærmere præciserede ydelser, som tilsammen udgør de ydelser, BedreBolig-ordningen omfatter.

Bestemmelsen blev indsat ved lov nr. 1346 af 3. december 2013, der trådte i kraft 5. december 2013. Af bemærkningerne til lovforslaget L 3, 2013/1, fremgår, at § 24f, stk. 1 forstås på den måde, at bestemmelsen fastlægger de ydelser virksomheder godkendt under ordningen skal kunne levere. Hensigten med de gældende regler er, at en virksomhed kun kan godkendes under ordningen, hvis virksomheden selv eller ved hjælp af underleverandører, kan levere alle de tre ydelser, som ordningen indeholder. Der er som følge heraf også krav om, at den uddannelse, og det kvalitetsstyringssystem, som godkendte virksomheder skal være i besiddelse af efter den gældende lovs § 24g, stk. 3, skal være dækkende i forhold til alle de tre ydelser, virksomheden er godkendt til efter den gældende lovs § 24f, stk. 1.

2.4.2 Den foreslåede ordning

Med lovforslaget foreslås indført en valgfrihed for virksomheder godkendt under ordningen angående hvor stor en del af ordningens ydelser virksomheden ønsker godkendelse til. Det foreslås, at virksomheder godkendt under ordningen fremover skal kunne vælge, om virksomheden kun ønsker godkendelse til kortlægning af en bygnings energibesparelser- og renoveringsmuligheder samt udarbejdelse af en plan for

gennemførelse af energibesparelser og renovering, eller om virksomheden i tillæg hertil også ønsker godkendelse til at levere tilbudsindhentning og projektstyring angående gennemførelse af energibesparelser og renovering. Der forventes i tillæg hertil fastsat regler i medfør af den gældende § 24 g, stk. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger om, at såfremt en virksomhed efter den foreslåede ordning ikke ønsker godkendelse til levering af tilbudsindhentning og projektstyring, pålægges virksomheden en oplysningspligt i forhold til bygningsejeren til at oplyse, fra hvilken anden virksomhed, godkendt under ordningen, bygningsejeren kan få leveret tilbudsindhentning og projektstyring under ordningen. Den foreslåede ordning vil desuden have den betydning, at virksomheder, der ikke godkendes til levering af tilbudsindhentning og projektstyring, ikke behøver have personale ansat eller underleverandører, der er særligt uddannet heri, og virksomheden behøver ikke have et kvalitetsstyringssystem, der dækker levering af disse ydelser.

2.5 Gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets krav om faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder

2.5.1 Gældende ret

El-, naturgas- og varmforsyningslovgivningen indeholder i dag visse krav til fakturering samt fakturerings- og forbrugsoplysninger i forhold til slutkunder af el, gas, varmt vand og varme med et direkte kundeforhold til energileverandøren, og hvis forbrug måles eller afregnes med en såkaldt afregningsmåler. Den gældende lovgivning på el-, naturgas- og varmeområderne indeholder desuden bemyndigelser for ministeren, der har til formål at sikre gennemførelsen af energieffektivitetsdirektivets artikel 10 og 11 og bilag VII på disse områder. Bemyndigelserne blev indsat med lov nr. 1498 af 23. december 2014.

Desuden indeholder byggelovgivningen krav til individuel måling af el, gas, varmt vand, varme og fjernkøling, som i en vis grad medfører et indirekte krav om, at afregning skal ske efter det faktiske forbrug, jf. bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling (målerbekendtgørelsen).

Med lov nr. 1498 af 23. december 2014 blev der endvidere givet ministeren en bemyndigelse til at fasttætte regler, der vil sikre gennemførelse af energieffektivitetsdirektivets artikel 10 og 11 og bilag VII i forhold til slutkunder med fordelingsmålere på el-, naturgas- og varmeområderne.

Der er i de gældende regler derimod ikke fastsat bestemmelser om fakturerings- og forbrugsoplysninger i forhold til slutkunder af fjernkøling. Energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelser, der er nævnt ovenfor, omfatter ikke fjernkølingsområdet.

I forhold til måling og afregning af forbrug af fjernkøling i Danmark opereres som udgangspunkt med et system af afregningsmålere. Slutkunder med en afregningsmåler har et direkte kundeforhold til energivirksomheden og afregner forbruget direkte med denne. I villæer samt parcel-, række-, kæde- og dobbelthuse vil der typisk forekomme afregningsmålere. Herudover opereres også inden for fjernkøling med fordelingsmålere for de slutkunder, der ikke har et direkte kundeforhold til energivirksomheden, om end i fåtal. Disse kan være opsat i bygninger med flere bolig- eller erhvervsenheder, typisk etageboliger og kontorer, og slutkunder her vil, ofte via en fordelingsnøgle, betale brugeren af afregningsmåleren, typisk et boligfællesskab eller en bygningsejer, ejerforening eller udlejer, for den del af regningen, der svarer til deres forbrug.

Fakturering og videresendelse af oplysninger om forbrug m.v. aftales på civilretligt grundlag mellem fjernkølevirksomhederne og fjernkølingskunderne. I praksis efterleves en række krav om fakturering en gang årligt samt fremsendelse af faktureringsoplysninger op til fire gange årligt i Danmarks omkring 10 fjernkølingsforsyninger.

2.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Artikel 10 og bilag VII i energieffektivitetsdirektivet forpligter bl.a. medlemsstaterne til, i det omfang det er teknisk muligt og økonomisk begrundet, at sikre, at slutkunder, der ikke har såkaldte intelligente målere, får faktureringsoplysninger, der er nøjagtige og bygger på det faktiske forbrug. Bilag VII til direktivet stiller bl.a. detaljerede mindstekrav til fakturering og faktureringsoplysninger baseret på det faktiske forbrug. Bl.a. anføres det, at faktureringen baseret på faktisk forbrug bør ske mindst en gang årligt, og at faktureringsoplysningerne bør stilles til rådighed mindst hvert kvartal, på anmodning eller hvis forbrugerne har valgt elektronisk fakturering, ellers to gange årligt, hvis dette ligeledes er teknisk muligt og økonomisk begrundet. Herudover indeholder artikel 10 bl.a. bestemmelser, der vedrører slutkunders mulighed for at anmode om, at fakturering og oplysninger om hidtidigt forbrug stilles til rådighed for leverandører af energitjenester. Desuden skal det sikres, at slutkunder via fakturaen får oplysninger, der giver oversigt over de aktuelle energiomkostninger, ligesom der under visse betingelser stilles krav om rådgivning om energieffektivitet i forbindelse med fremsendelse af kontrakter, kontraktændringer og faktureringer.

Artikel 11 i direktivet stiller krav om, at slutkunder af energi gratis får forbrugsoplysninger. Desuden skal fordelingen af omkostningerne ved faktureringsoplysninger for individuelt forbrug af varme i ejendomme med flere lejligheder og bygninger til flere formål gennemføres på nonprofitbasis. Hvis opgaven med at fremsende og give adgang til oplysningerne overdrages til en tredjepart, kan omkostningerne som følge af overdragelsen overføres til slutkunderne, for så vidt sådanne omkostninger er rimelige.

Kravene i energieffektivitetsdirektivets artikel 10 og 11 samt bilag VII skal gennemføres på området for fjernkøling, således at det sikres, at fjernkølekunder får de samme oplysninger, som også andre energiforbrugere efter direktivet skal modtage under givne betingelser.

Det foreslås, at der indsættes en hjemmel i lov om fjernkøling, der bemyndiger energi-, forsynings- og klimaministeren til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af ovenstående krav i direktivet. I forhold til de krav, der afhænger af, om det er teknisk muligt og økonomisk begrundet, vil kravene blive gennemført i det omfang og i takt med, at disse betingelser er opfyldt, hvilket i øjeblikket undersøges.

Endvidere foreslås en udvidelse af ministerens bemyndigelse i lov om fremme af besparelser i energiforbruget til at fastsætte regler til gennemførelse af direktivets krav i artikel 10 og 11 samt bilag VII i forhold til el-, naturgas- og varmekunder med fordelingsmålere, til også at omfatte fastsættelse af gennemførelsesregler i forhold til fjernkølingskunder med fordelingsmålere, der ikke afregner deres forbrug direkte med energivirksomheden, og således kun er i et indirekte forhold til fjernkølingsvirksomheden.

Forslagene vil muliggøre fuld implementering af direktivets artikel 10 og 11 samt bilag VII i forhold til fjernkøling. De foreslåede bestemmelser og de regler, der kan udmøntes heraf, går ikke videre end energieffektivitetsdirektivets minimumskrav foreskriver, og der er således ikke tale om en overimplementering.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Det skønnes, at Energi-, Forsynings- og Klimaministeriets opgaver som følge af de foreslåede ændringer af lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, lov om energimærkning af energirelaterede produkter og lov om fremme af energibesparelser i bygninger fortsat kan holdes inden for de eksisterende rammer. Disse ændringer har ikke øvrige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten, kommunerne og regionerne.

Det forventes, at udmøntningen af de bemyndigelsesbestemmelser, som forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder, kan medføre begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for statslige, regionale og kommunale brugere af

afregningsmålere, typisk bygningsejere eller udlejere, hvortil der er knyttet fordelingsmålere. Til grund for denne vurdering ligger en antagelse om, at energieffektivitetsdirektivets krav normalt vil kunne blive opfyldt i forhold til slutkunder med fordelingsmålere, uden at der skal ske målinger af forbruget udover dem, som allerede vil komme til at finde sted som følge af den foreslåede ændring af lov om fjernkøling. Det skal bemærkes, at intet i lovgivningen forpligter til opretholdelse af et system med fordelingsmålere.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Forslaget om ændring af reglerne for levering af ydelser under BedreBolig-ordningen vil medføre, at flere virksomheder får mulighed for at levere ydelser under ordningen og forventes som følge heraf samlet set at generere en større omsætning hos virksomhederne godkendt under ordningen, og virksomheder som gennemfører renoveringer af bygninger, end hvis forslaget ikke gennemføres. Forslaget forventes således at have positive løbende økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

Forslaget forventes desuden at ville kunne lette BedreBolig-rådgivernes administrative byrder ved at vedligeholde et kvalitetsstyringsystem, da virksomhederne fremover får mulighed for at vedligeholde systemet på et mindre forretningsområde end der er krav om i dag. Forslaget forventes således at medføre positive løbende administrative lettelser for erhvervslivet.

Det forventes, at udmøntningen af de bemyndigelsesbestemmelser, som forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder, kan medføre begrænsede økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervsvirksomheder, der anvender afregningsmålere, hvortil der er knyttet fordelingsmålere. Det vil typisk handle om bygningsejere eller udlejere. Det ligger til grund for denne vurdering, at det må antages, at energieffektivitetsdirektivets krav normalt vil kunne blive opfyldt i forhold til slutkunder med fordelingsmålere, uden at der skal ske målinger af forbruget udover dem, som allerede foretages i praksis.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget om ændring af lov om fjernkøling lov om fremme af besparelser i energiforbruget, der gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, vil have positive effekter på miljøet, idet det forventes at fremme energibesparelser og effektiv energianvendelse.

Forslaget om ændring af BedreBolig-ordningen forventes at fremme energirenovering af bygninger.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ændringer, der har til hensigt at sikre bedre og overensstemmelse mellem ecodesignloven og energimærkningsloven og formålene i de bagvedliggende direktiver, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger om, at gennemføre og håndhæve ecodesign- og energimærkningskrav for produkter.

Det er op til hver enkelt medlemsstat at vurdere, hvilke sanktioner der er nødvendige for, at direktivernes regler håndhæves effektivt i den pågældende medlemsstat.

Efter ecodesigndirektivets artikel 20 er der fastsat krav om, at der i de nationale regler skal sikres effektive sanktioner for overtrædelse heraf. I ecodesigndirektivets præambel, nr. 29, understreget at medlemsstaterne skal sikre, at de nødvendige midler er til rådighed for at kunne foretage en effektiv markedsovervågning. Tilsvarende hensyn om effektive sanktioner og en effektiv markedsovervågning findes i energimærkningsdirektivets artikel 15.

Direktiverne bygger på den forudsætning, at der i medfør af nationale regler, der gennemfører direktiverne, kan tilvejebringes den nødvendige dokumentation for at der kan foretages en effektiv markedsovervågning.

Lovforslaget medfører, at der i lovgivningen indføres sanktionsbestemmelser der sikrer en bedre gennemførelse af ecodesigndirektivets artikel 20 og energimærkningsdirektivets artikel 15 om sanktioner og hertil princippet om EU-reglernes effektivitet, som udtrykt i TEUF artikel 288 og unionstraktaten artikel 4, stk. 3.

Bygningsdirektivet artikel 13, stk. 1 og 2 fastsætter, hvornår en energiattest skal opsættes, så den er synlig. I bygningsdirektivet artikel 13, stk. 3, undtages energiattestens anbefalinger fra forpligtelsen til at opsætte energiattesten. Lovforslaget medfører, at energimærkningens energiplan undtages fra forpligtelsen til at opsætte energimærkningen og dermed sikres overensstemmelse med bygningsdirektivet.

Lovforslaget indeholder derfor bestemmelser, der medfører, at lov om fremme af energibesparelser i bygninger sikrer bedre overensstemmelse med bygningsdirektivets artikel 13.

Forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget vil muliggøre fastsættelse af regler, der gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet.

8. Statsstøtteretlige aspekter

Lovforslaget vedrørende ændringen af fristen for udbud af ejerandele efter køberetsordningen, i havvindmøller opstillet i forbindelse med det kystnære udbud i 2016, vil blive statsstøttenotificeret hos kommissionen.

Forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget har ingen statsstøtteretlige aspekter

9. Ligestillingsmæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen ligestillingsmæssige konsekvenser.

10. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

[...]

11. Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser/Mindreudgifter	Negative konsekvenser/Merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, regioner og kommune	Ingen	Udmøntningen af de bemyndigelsesbestemmelser, som forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget

		indeholder, kan medføre begrænsede administrative og økonomiske konsekvenser for statslige, regionale og kommunale brugere af afregningsmålere, typisk bygningsejere eller udlejere, hvortil der er knyttet fordelingsmålere.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at de foreslåede ændringer i BedreBolig-ordningen vil bidrage positivt til økonomien i de virksomheder, som vælger at gøre brug af de nye godkendelsesmuligheder.	Det forventes, at udmøntningen af de bemyndigelsesbestemmelser, som forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder, kan medføre begrænsede økonomiske konsekvenser for erhvervsvirksomheder, der anvender afregningsmålere, hvortil der er knyttet fordelingsmålere.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Det forventes, at de foreslåede ændringer i BedreBolig-ordningen vil lette de administrative byrder for de virksomheder, der gør brug af de nye godkendelsesmuligheder	Det forventes, at udmøntningen af de bemyndigelsesbestemmelser, som forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget indeholder, kan medføre begrænsede administrative konsekvenser for erhvervsvirksomheder, der anvender afregningsmålere, hvortil der er knyttet fordelingsmålere.
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Forslaget om ændring af BedreBolig-ordningen forventes at fremme energireovering af bygninger. Forslaget om ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget, der gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet, vil have positive effekter på miljøet, idet det forventes at fremme energibesparelser og effektiv energianvendelse.	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser der medfører, at ecodesign- og energimærkningsloven stemmer bedre overens med formålene om	Ingen

	<p>et effektivt tilsyn i de bagvedliggende direktiver, ecodesign- og energimærkningsdirektivet. Forslaget indeholder nye sanktionsbestemmelser, der omfatter påbud og forbud, og skal medvirke til at sikre overholdelsen af direktivernes formål. Sanktionering af overtrædelser af direktiver falder ind under medlemsstaternes frie skøn, og det er således op til medlemsstaterne at vurdere hvilke foranstaltninger der er nødvendige for sikre EU-rettens opfyldelse. Lovforslaget indeholder tillige bestemmelser der gennemfører bygningsdirektivet. Efter gældende ret har Danmark overimplementeret bygningsdirektivet. Med lovforslaget implementeres bygningsdirektivets artikel 13, stk. 3, hvilket medfører, at Danmark ikke længere overimplementerer. Forslaget til ændring af lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget vil muliggøre fastsættelse af regler, der gennemfører dele af energieffektivitetsdirektivet.</p>	
--	--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Den foreslåede ændring indebærer, at der indsættes et nyt stk. 4 og 5 i ecodesignlovens § 11, som bl.a. indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede markedsføringsforbud og påbud om at trække et produkt tilbage fra markedet, hvis producent eller dennes repræsentant ikke indsender den krævede dokumentation til ministeren for, at et produkt overholder loven eller regler udstedt i medfør af loven.

Det foreslåede *stk. 4* indebærer nærmere, at der gives klima- og energiministeren hjemmel til at udstede et forbud mod markedsføring eller erhvervsmæssig ibrugtagning af et energirelateret produkt, hvis den ansvarlige efter § 4, stk. 2, ikke stiller dokumentation til rådighed, som det er påkrævet efter § 8.

Den foreslåede bestemmelse omfatter enhver virksomhed i Danmark, som markedsfører produktet, dvs. alle omsætningsled og enhver, der erhvervsmæssigt ibrugtager produktet. Der kan efter omstændighederne gives et tidsbegrænset forbud, indtil der er skabt overensstemmelse. Hvis den manglende overensstemmelse ikke bringes til ophør, kan markedsføringen eller ibrugtagningen af produktet forbydes varigt.

Den foreslåede bestemmelse indebærer en udvidelse af energi-, forsynings- og klimaministerens hidtidige beføjelser, idet der efter de nugældende regler kan udstedes et forbud efter § 11, stk. 4, om at markedsføringen eller den erhvervsmæssige brug overfor den ansvarlige producent eller dennes repræsentant, hvis dokumentationen ikke er modtaget, inden for fristen i § 8. Bestemmelsen forudsætter, at der i forbindelse med ministerens behandling af sagen foreligger korrekte og tilstrækkelige oplysninger om produktet. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i den konkrete sag derfor give en længere frist end de 10 dage der fremgår af § 8, for at sikre at sagen bliver tilstrækkelig oplyst inden der træffes afgørelse.

Hvis der er anmodet om dokumentation for et sådan produkt, og en efterfølgende test viser at produktet faktisk var i overensstemmelse med reglerne, vil de materielle regler for forbud mod markedsføring og påbud om tilbagetrækning fra markedet i § 11, stk. 2 og 3, ikke være opfyldt.

Baggrunden for den foreslåede ændring er, at der opstår situationer i det praktiske tilsyn med reglerne, hvor en ansvarlig virksomhed ikke stiller den påkrævede dokumentation til rådighed.

Efter den nugældende ordning vil den ansvarliges tilsidesættelse af pligten til at stille dokumentationen til rådighed efter § 8, alene kunne sanktioneres med bødestraf, jf. § 15, stk. 2.

Dette resulterer i en utilsigtet lang sagsbehandlingstid i de tilfælde, hvor den ansvarlige ikke udleverer dokumentationen. Energi-, forsynings- og klimaministeren er i disse tilfælde nødt til at udtage produktet til kontrolmåling for at konstatere om det lever op til kravene i loven. Først hvis testen viser at produktet er fejlet, findes der hjemmel i § 11, stk. 2 og 3, til at udstede ovennævnte påbud eller forbud.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med den nuværende stk. 2, hvorefter der kan udstedes et forbud mod markedsføring eller erhvervsmæssig ibrugtagning af et energirelateret produkt, hvis dette viser sig ikke at leve op til kravene i loven.

Det foreslåede *stk. 5*, indebærer nærmere, at der gives energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til, i de tilfælde som er omfattet af det foreslåede *stk. 4*, at påbyde, at virksomheder, som markedsfører et energirelateret produkt, men for hvilket der ikke er leveret dokumentation efter § 8, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Påbuddet kan efter omstændighederne meddeles til producenten eller andre som nævnt i § 4, stk. 2, såvel som til andre omsætningsled, herunder en grossist, som er lagerførende for producentens produkter, og detailforhandlere. Ved et sådant påbud kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver gennemført effektivt, herunder f.eks. ved at pågældende virksomhed eller virksomheder pålægges at underrette efterfølgende omsætningsled eller forbrugere om forbuddet.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 4* og *5* har til hensigt at angive de mindre indgribende foranstaltninger før de mere indgribende og administreres i overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvorefter myndigheden ikke kan påbyde en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er en lovteknisk konsekvens af de foreslåede § 11, stk. 4 og stk. 5, og indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministerens pligt til at underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse i medfør af § 11, stk. 1-3, nu også omfatter afgørelser i medfør af forslaget § 11, stk. 4 og 5.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 12 er en lovteknisk konsekvens af de foreslåede § 11, stk. 4 og stk. 5, og indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministerens mulighed for at offentliggøre de afgørelser, der træffes vedrørende påbud og forbud, nu også omfatter afgørelser i medfør af forslaget § 11, stk. 4 og 5. Ifølge de specielle bemærkninger til § 12 følger det af direktivets artikel 7, stk. 7, at medlemslandene skal offentliggøre de afgørelser, der træffes vedrørende påbud og forbud. Det fremgår videre af artikel 7, stk. 8, at Kommissionens holdning til disse afgørelser offentliggøres i EU-Tidende. I overensstemmelse hermed fremgår det af stk. 1, at energi-, forsynings- og klimaministerens skal offentliggøre de afgørelser, der er truffet i medfør af stk. § 11, stk. 1-3, der foreslås udvidet til 1-5 dvs. forbud og påbud. Offentliggørelsen forventes at ske på en relevant hjemmeside.

Ifølge direktivets artikel 3, stk. 3, skal medlemslandene løbende orientere Europa-Kommissionen om resultaterne af markedstilsynet, og Kommissionen skal, hvis det er relevant, videresende oplysningerne til de øvrige medlemslande. Medlemslandene er endvidere forpligtede til at samarbejde og udveksle oplysninger, jf. direktivets artikel 12. Det fremgår videre af direktivets artikel 12, at udveksling af oplysninger i videst muligt omfang skal ske ved brug af elektroniske kommunikationsmidler.

Der er derfor hjemmel i stk. 2 til at fastsætte regler om offentliggørelse af resultater af tilsynet og afgørelser som nævnt i stk. 1. I den forbindelse kan klima- og energiministeren fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og om offentliggørelsen af afgørelser efter 11, stk. 1-3.

Offentliggørelsen kan således indeholde oplysninger om:

1. Navn og adresse på producenten eller repræsentanten.
2. En beskrivelse af modellen, således at denne kan identificeres entydigt.
3. Tidspunktet og stedet for kontrollen.
4. Resultatet af kontrollen.
5. Oplysning om, hvorvidt der er meddelt forbud eller påbud samt begrundelsen herfor.
6. Navne på de fysiske og juridiske personer, som forbuddet eller påbuddet er rettet til.

Det fremgår af ecodesigndirektivet, at der skal ske en afvejning ud fra proportionalitetshensyn af, hvor omfattende en offentliggørelse bør være i det enkelte tilfælde.

Lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) gælder ifølge lovens § 1, stk. 1, for behandling af personoplysninger, som helt eller delvis foretages ved hjælp af elektronisk databehandling, og for ikke-elektronisk databehandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register. Persondataloven finder således anvendelse på oplysninger om enkeltpersoner. Hvis der er tale om en enkeltmandsvirksomhed, vil oplysninger om ejeren i henhold til § 1, stk. 1, være omfattet af persondataloven. Personoplysninger om ejeren af en enkeltmandsvirksomhed, vil således være oplysninger, der skal behandles i overensstemmelse med persondataloven. Derimod falder oplysninger om juridiske personer uden for lovens almindelige anvendelsesområde. Lovforslaget vil i langt overvejende grad omfatte oplysninger om juridiske personer.

Som følge af ovenstående krav i ecodesigndirektivet skaber lovforslaget mulighed for at offentliggøre og videregive oplysninger i videre omfang end efter persondataloven og Datatilsynets standardvilkår for offentliggørelse af afgørelser i forbindelse med retsinformationssystemer.

Det konkrete arbejde vedrørende offentliggørelse og videregivelse af oplysninger vil blive tilrettelagt under hensyntagen til Datatilsynets øvrige standardvilkår.

I medfør af stk. 3 kan klima- og energiministeren fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse. Offentliggørelse vil f.eks. kunne foregå ved udsendelse af en pressemeddelelse eller elektronisk på en relevant hjemmeside. Det skal ved valg af metoden for offentliggørelse tages i betragtning, at medlemslandene i medfør af direktivets artikel 3, stk. 4, skal sikre, at forbrugerne og andre interessenter gives mulighed for at fremsætte bemærkninger til de relevante myndigheder vedrørende produktoverensstemmelse, ligesom direktivet kræver, at offentliggørelse skal ske på en gennemsigtig måde.

Der vil blive draget omsorg for, at urigtige eller vildledende oplysninger snarest muligt slettes eller berigtiges.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 15, stk. 1, nr. 3, er en lovteknisk konsekvensændring af forslagets § 1, nr. 1, om at ministerens kan udstede påbud om tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring af produkter, for hvilke der ikke er indsendt den påkrævede dokumentation i henhold til loven.

Den foreslåede udvidelse af påbud- og forbudsbestemmelserne i den foreslåede § 11, stk. 4-5, foreslås tilsvarende udvidet til at disse forhold også kan sanktioneres med bødestraf. Udstedes der et påbud eller forbud i medfør af de foreslåede stk. 4-5 i § 11, vil sådanne kunne suppleres med bødestraf. Ligesom der efter de nuværende regler i § 15, stk. 1, nr. 3 foretages en konkret vurdering i hver enkelt sag, om hvorvidt forholdet skal sanktioneres med bødestraf, forudsættes det at der skal finde en lignende vurdering sted i sagerne omfattet af den foreslåede § 11, stk. 4-5. Den foreslåede ændring vil have den virkning, at særligt grove eller gentagne tilfælde af overtrædelse af § 11, stk. 4-5, vil kunne suppleres med bødesanktion for derved at sikre at reglerne overholdes. Straffebestemmelsen varetager de samme sanktionshensyn, som den nuværende § 15, stk. 1, nr. 3, hvorefter denne skal medvirke til at sikre lovens overholdelse, jf. ecodesigndirektivets § 20 om effektive sanktioner.

Til § 2

Til nr. 1

Den foreslåede ændring indebærer, at der indsættes et nyt stk. 5 og 6 i energimærkningslovens § 14, som bl.a. indebærer, at klima, energi- og bygningsministeren får hjemmel til at meddele påbud den ansvarlige leverandør, der ikke stiller den tekniske dokumentation til rådighed for et energirelateret produkt, som er omfattet af regler fastsat i medfør af loven eller en gennemførselsforanstaltning.

Den foreslåede *stk. 5* indebærer nærmere, at klima- og energiministeren får hjemmel til at udstede et forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis leverandøren undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for 10 dage efter en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. lovens § 5, stk. 4.

Bestemmelsen retter sig imod enhver, som bringer energirelaterede produkter i omsætning, dvs. alle omsætningsled og enhver, der ibrugtager produktet. Forbuddet vil være gældende indtil det tekniske dokumentationsmateriale er stillet til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Dette er en udvidelse af energi-, forsynings- og klimaministerens beføjelser, idet der efter de nugældende regler allerede fra det tidspunkt, hvor dokumentationen ikke er modtaget, inden for fristen i lovens § 5, stk. 4 kan udstedes et forbud efter § 14, stk. 5 om at markedsføringen eller brugen overfor den ansvarlige leverandør.

Årsagen til den foreslåede ændring er, at der i praksis opstår situationer, hvor den ansvarlige leverandør ikke stiller dokumentationen til rådighed efter lovens § 5, stk. 4. Efter de gældende regler vil der kun være mulighed for at sanktionere dette med bøde, jf. lovens § 22, nr. 4. Hvis der er anmodet om dokumentation for et sådan produkt, og en efterfølgende test viser at produktet faktisk lever op til kravene, vil de materielle regler for forbud mod markedsføring, påbud om tilbagetrækning fra markedet og forbud mod udstilling, salg eller udlejning i § 14, stk. 2-4, ikke være opfyldt.

Energi-, forsynings- og klimaministeren er i disse tilfælde nødt til at udtage produktet til kontrolmåling for at konstatere om det lever op til loven eller regler udstedt i medfør heraf. Først hvis dette konstateres findes der hjemmel i § 14 stk. 2-4, til at udstede ovennævnte påbud eller forbud.

Det foreslåede *stk. 6* giver endvidere energi-, forsynings- og klimaministeren hjemmel til at udstede påbud om, at en virksomhed skal tage fornødne skridt til at trække et produkt tilbage fra markedet. Påbuddet kan udstedes, i de tilfælde som er omfattet af det foreslåede *stk. 5*, overfor virksomheder, som markedsfører et energirelateret produkt, men for hvilket der ikke er stillet teknisk dokumentation til rådighed efter § 5, stk. 4.

Påbuddet kan efter omstændighederne gives til leverandøren som er ansvarlig efter § 4 og som defineret i § 2, nr. 11. Ved et sådant påbud kan det sikres, at et markedsføringsforbud bliver gennemført effektivt, herunder f.eks. ved at adressaten for påbuddet pålægges at underrette efterfølgende omsætningsled eller forbrugere om forbuddet.

De foreslåede bestemmelser i *stk. 4* og *5* angiver de mindre indgribende foranstaltninger før de mere indgribende og forudsættes administreret i overensstemmelse med det forvaltningsretlige proportionalitetsprincip, hvorefter myndigheden ikke kan påbyde en mere indgribende foranstaltning end nødvendigt for at opnå formålet.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er en lovteknisk konsekvens af de foreslåede § 14, stk. 5, og *stk. 6*, og indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministerens pligt til at underrette Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse i medfør af § 14, stk. 2-4 nu også omfatter afgørelser i medfør af forslagets § 14, stk. 5 og 6.

Til nr. 3

Den foreslåede ændring af bestemmelsen i § 24, nr. 3, om den der unnlader at efterkomme påbud og forbud efter § 14, stk. 2-4, nu 2-6, straffes med bøde, er en lovteknisk konsekvens af forslagets § 2, nr. 1, om at ministerens kan udstede påbud om tilbagetrækning fra markedet og forbud mod markedsføring af produkter, for hvilke der ikke stillet teknisk dokumentationsmateriale til rådighed efter loven.

Til § 3

Til nr. 1

Det foreslåede *stk. 2* indebærer, at forpligtelsen til at få udarbejdet en energimærkning påhviler ejeren af ejerlejligheden, der er omfattet af krav om, at hver enhed skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1, dvs. ejerlejligheder som er helt eller delvis sammenbyggede enfamiliehuse med lodret skel.

Ændringen af energimærkningsordningen for bygninger medfører, således at det vil være den enkelte ejer og ikke ejerforeningen, der skal betale udgiften, når et række-, kæde- eller dobbelthus med status af ejerlejlighed skal energimærkes.

Til nr. 2

Det foreslåede *stk. 5* er en konsekvens af den foreslåede § 5, stk. 2, og indebærer, at ejerforeningen ikke er forpligtet til stille gyldig energimærkning til rådighed for ejerlejlighedshaver, når der er tale om ejerlejligheder, hvor der er krav om, at hver enhed skal energimærkes, som var det én bygning.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 7, *stk. 2*, er en konsekvensændring af den foreslåede § 5, stk. 2, og betyder at ejerforeningen ikke er forpligtet til stille gyldig energimærkning til rådighed for ejerlejlighedshaver ved udlejning, når der er tale om ejerlejligheder, hvor der er krav om, at hver enhed skal energimærkes, som var det én bygning. Det er den pågældende ejer, der er forpligtet til at få udarbejdet energimærkning til brug for udlejning.

Til nr. 4

Den foreslåede ændring indebærer, at boligfællesskabet ikke er forpligtet til stille gyldig energimærkning til rådighed for andelshaver, anpartshaver eller aktionær, når der er tale om en boligenhed, hvor der er krav om, at hver enhed skal energimærkes, som var det én bygning.

Til nr. 5

Bestemmelsen i § 15 a er en implementering af bygningsdirektivets artikel 13, stk. 2. Ifølge artikel 13 er det energiattesten (energimærkningen), der skal opsættes. Dog fremgår det af artikel 13, stk. 3, at der ikke er en forpligtelse til at opslå energiattestens anbefalinger (energibesparende forslag).

Med ændringsforslaget præciseres forpligtelsen i henhold til undtagelsen i bygningsdirektivet, hvorved omfanget af forpligtelsen bliver tydeligere for bygningsejerne, idet det præciseres, at det alene er selve energimærket, indplacering på karakterskalaen, der skal opsættes, og ikke energimærkningens forslag til energibesparende foranstaltninger.

Det har ikke været hensigten med gældende lov at stille krav om synliggørelse af anbefalingerne.

Til nr. 6

Bestemmelsen i § 20, stk. 1, er en implementering af bygningsdirektivets artikel 13, stk. 1. Ifølge artikel 13 er det energiattesten (energimærkningen), der skal opsættes. Det fremgår af artikel 13, stk. 3, at der ikke er en forpligtelse til at opslå energiattestens anbefalinger (energibesparende forslag).

Med ændringsforslaget præciseres forpligtelsen i henhold til undtagelsen i bygningsdirektivet, hvorved omfanget af forpligtelsen bliver tydeligere for bygningsejerne, idet det præciseres, at det alene er selve

energimærket, indplacering på karakterskalaen, der skal opsættes, og ikke energimærkningens forslag til energibesparende foranstaltninger.

Til nr. 7

Den foreslåede bestemmelse i § 24 f, stk. 1 fastsætter, at en virksomhed godkendes af energi-, forsynings- og klimaministeren til at levere ydelser vedrørende kortlægning og afdækning af energibesparelses- og renoveringsmuligheder, jf. § 24 f., stk.1, nr. 1, eller i tillæg hertil tillige ydelser vedrørende tilbudsindhentning og projektstyring, jf. § 24 f., stk.1, nr. 2. De ydelser, som fremgår af den foreslåede § 24 f, stk. 1, nr. 1, svarer stort set til det, som efter gældende ret er omfattet af den gældende § 24 f, stk. 1, nr. 1 og 2. De ydelser, som fremgår af den foreslåede § 24 f, stk. 1, nr. 2, svarer stort set til det, som efter gældende ret er omfattet af den gældende § 24 f, stk. 1, nr. 1-3. Det foreslås således, at ydelserne i ordningen udvides til eksplicit også at angå renovering og ikke kun energibesparelser. Dette er efter gældende regler underforstået i bestemmelsen.

Bestemmelsen skal forstås i sammenhæng med den gældende § 24 f, stk. 3, hvorefter virksomheder godkendt efter regler fastsat i medfør af § 24 g bl.a. kan pålægges en oplysningspligt overfor bygningsejeren. Det forventes, at virksomheder, der godkendes til levering af ydelser vedrørende kortlægning og afdækning af energibesparelses- og renoveringsmuligheder, jf. § 24 f., stk.1, nr. 1, vil få pålagt en oplysningsforpligtelse, fastsat i regler i medfør af § 24 f, stk. 3, overfor boligejeren til at oplyse, af hvilken virksomhed bygningsejeren kan få leveret ydelser vedrørende tilbudsindhentning og projektstyring, jf. § 24 f., stk.1, nr. 2, 2. led. Der forventes i den anledning, at være krav om, at den virksomhed, der henvises til som mulig leverandør af ydelser vedrørende tilbudsindhentning og projektstyring efter § 24 f, stk. 1, nr. 2, 2. led, har samtykket i, at blive henvist til. Der forventes ligeledes at være krav om, at samtykket skal registreres i den henvisende virksomheds kvalitetsstyringssystem, således at det kan kontrolleres af den kontrolinstans, eller det certificerende organ, som kontrollerer efterlevelsen af kvalitetsstyringssystemet. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan efter lovens § 24 g, stk. 6, fastsætte nærmere regler om kvalitetsstyringssystemets indhold.

Ændringen af stk. 1 fastslår, at en virksomhed godkendt efter § 24 g ikke nødvendigvis behøver at være godkendt til levering af alle ordningens ydelser for at kunne godkendes som godkendt virksomhed dog efter forslaget forstået på den måde, at den godkendte virksomhed skal kunne henvise til en anden godkendt virksomhed med henblik på gennemførelse af ydelser vedrørende tilbudsindhentning og projektstyring, jf. § 24, stk. 1, nr. 2, 2. led, såfremt virksomheden ikke selv er godkendt til levering af disse ydelser omkring tilbudsindhentning og projektstyring.

Den virksomhed, der henvises til, forventes således at skulle samtykke i, at virksomheden ønsker at kunne indgå aftaler med interesserede bygningsejere om levering af ydelser omkring tilbudsindhentning og projektstyring. Dette vil bygningsejeren selv skulle træffe aftale om med den virksomhed, der er henvist til. Bygningsejeren får ikke en anderledes adgang til at kunne få leveret tilbudsindhentning og projektstyring, end hvis den anden godkendte virksomhed havde været den første godkendte virksomheds underleverandør på levering af disse ydelser. Ændringen består alene i, at bygningsejeren vil skulle indgå en aftale med den anden godkendte virksomhed om levering af ydelserne.

Det forventes, at bygningsejere normalt først vil indgå aftale om levering af tilbudsindhentning og projektstyring, når ydelserne i den foreslåede § 24 f, stk. 1, nr. 1, er leveret. Dette ændres ikke med den foreslåede bestemmelse. Med den foreslåede henvisningsforpligtelse fastholdes, at der stilles en mulighed for en samlet pakke af rådgivning til rådighed for bygningsejeren i forbindelse med renovering og gennemførelse af energibesparende tiltag i en bygning.

De ydelser, der er nævnt i § 24, stk. 1, nr. 1 og 2, er, som nævnt ovenfor, hovedsageligt de samme ydelser, som fremgår af den nuværende affattelse af lovens § 24 f, stk. 1. Det er således ikke hensigten med forslaget,

at ændre på lovens beskrivelse af de ydelser, som ordningen omfatter, men at samle ordningens ydelser i to ydelsespakker.

Den foreslåede ordning bygger på, at bygningsejeren og den godkendte virksomhed aftaler, hvor mange ydelser virksomheden skal levere til bygningsejeren til hvilken pris.

Ved en kortlægning af en bygnings energibesparelses- og renoveringsmuligheder forstås, at virksomheden på baggrund af indhentede oplysninger om bygningen og bygningsejerens ombygnings- og renoveringsplaner leverer en oversigt over de energibesparelses- og renoveringsmuligheder, som bygningen indeholder.

Ved en bygnings energibesparelsesmuligheder forstås den mulighed for at spare på energiforbruget, som opstår ved, at en bygningskomponent, et varmeanlæg eller lignende udskiftes med en mere energieffektiv komponent.

Ved en bygnings renoveringsmuligheder forstås de øvrige ønsker til renovering af bygninger, som ejeren måtte have, som ikke direkte angår egentlige energibesparelsetiltag, f.eks. indretning af en uisoleret loftsetage eller en tilbygning. Kortlægningen af energibesparelses- og renoveringsmulighederne skal blandt andet indeholde en afdækning af konsekvenserne af disse for bygningens komfort og indeklime. Det bemærkes, at det er nødvendigt, at kortlægningen af bygningens renoveringsmuligheder indgår i kortlægningsydelsen, idet den plan, der skal udarbejdes for bygningsejeren, indeholder både forslag til gennemførelse af energibesparelser og renovering.

Rådgivning om komfort og indeklime er emner, der ligger i naturlig forlængelse af rådgivning om energibesparelsesmuligheder, idet gennemførelse af energibesparelserprojekter ofte vil have betydning for en bygnings komfort og indeklime. Når dette krav til ydelser efter forslaget fastættes i lov om fremme af energibesparelser i bygninger og ikke i medfør af f.eks. byggelovgivningen, er det fordi der er en naturlig sammenhæng mellem den rådgivning om komfort og indeklime, som ønskes i forbindelse med den foreslåede ordning, og rådgivning om energibesparelser, og ydelserne hænger således rådgivningsteknisk sammen. Her er der ikke tale om, at lovens anvendelsesområde udvides, men disse ydelser er så tæt knyttet til realiseringen af lovens og ordningens formål, at de bør indgå som en naturlig del af ydelserne i ordningen.

Ved en plan om energibesparelsesmuligheder og renoveringsplaner, forstås en plan i et standardiseret format, som angiver, hvilke energibesparelsesmuligheder den godkendte virksomhed har fundet i bygningen og hvilke renoverings- eller tilbygningsplaner bygningsejeren har.

Ved et standarddokument forstås et dokument i et standardiseret format, der angiver de omkostninger, som er forbundet med bygningsejerens renoverings- og tilbygningsplaner og betydningen heraf for bygningsejerens energiforbrug.

Ved tilbudsindhentning vedrørende gennemførelse af energibesparelses- og renoveringstiltag forstås, at den godkendte virksomhed indhenter tilbud angående udførelse af de energibesparelsesmuligheder og renoverings- og tilbygningsplaner virksomheden er blevet enige med bygningsejeren om skal udføres.

Ved projektstyring forstås, at den godkendte virksomhed styrer projektet med udførelse af de energibesparelsesmuligheder og renoverings- og tilbygningsplaner virksomheden er blevet enige med bygningsejeren om skal udføres, således at bygningsejeren ikke selv behøver at styre projektet.

Det bemærkes, at ydelserne omkring tilbudsindhentning og projektstyring udvides til også at omfatte gennemførelse af renoveringsmuligheder, hvilket er en konsekvensrettelse i forhold til at den plan, der udarbejdes under ordningen, udvides til også at omfatte gennemførelse af renoveringsmuligheder.

Til § 4

Til nr. 1

Med den foreslåede nye bestemmelse i § 1, stk. 2, i afsnittet om anvendelsesområde og definition i lov om fjernkøling indsættes en definition, der omfatter de slutkunder af fjernkøling, der får målt deres energiforbrug med en afregningsmåler.

Ved »slutkunde« forstås i henhold til artikel 2, nr. 23, i energieffektivitetsdirektivet »en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse«. Den foreslåede definition er således en delvis gengivelse af direktivets definition med den modifikation, at den er målrettet fjernkølingskunder, der har et direkte kundeforhold til fjernkølingsforsyningsvirksomheden. Således sikres det, at fjernkølingskunder, der får målt deres forbrug med en afregningsmåler omfattes af lov om fjernkøling. Fjernkølingskunder, der ikke står i et direkte kundeforhold til en leverandør af fjernkøling, vil i stedet være omfattet af den foreslåede ændring i lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovforslagets § 5, nr. 1, i forhold til rettigheder efter artiklerne 10 og 11 i energieffektivitetsdirektivet.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse i § 1 a i lov om fjernkøling indebærer, at energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndiges til at fastsætte regler med henblik på opfyldelse af Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten og internationale konventioner. Bemyndigelsen tænkes anvendt ved mindre ændringer eller justeringer af energieffektivitetsdirektivet eller ved gennemførelse af andre retsakter i medfør af direktivet, der overvejende er af teknisk karakter, eller hvis det viser sig, at der er behov for yderligere regler for at gennemføre direktivet. Bemyndigelsen kan også tænkes anvendt i tilfælde, hvor Danmark og de øvrige EU-lande er forpligtede til at gennemføre en ændring af direktivet i national lovgivning, og hvor den enkelte medlemsstat ikke overlades noget betydningsfuldt skøn i forhold til gennemførelsen af indholdet af direktivet. Endelig kan bemyndigelsen anvendes, hvor ændring eller nyaffattelse af tværgående EU-retsakter, som f.eks. Kommissionens henstilling 2003/361/EF om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder, har direkte betydning for lovens område. Folketingets Europaudvalg og Folketingets Energi-, Forsynings- og Klimaudvalg vil få forelagt de eventuelle ændringer af EU-retten i overensstemmelse med procedurerne herfor.

Bestemmelsen vil finde anvendelse som supplement til de bemyndigelser, der indgår i loven i øvrigt.

Til nr. 3

Den foreslåede bestemmelse i § 6 a i lov om fjernkøling er ny og giver energi-, forsynings- og klimaministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om bl.a. faktureringsoplysninger i forhold til fjernkølingskunder, der har et direkte kundeforhold til fjernkølingsleverandøren, herunder retten til at modtage faktureringsoplysninger flere gange årligt, elektronisk, og uden der opkræves særskilt gebyr. Således kan ejere af fjernkølingsanlæg forpligtes til at sikre, at fjernkølingskunder, der ikke har intelligente målere som omhandlet i direktiv 2009/72/EF og direktiv 2009/73/EF, gives oplysninger om sit faktiske køleforbrug og faktiske aktuelle priser mindst en gang årligt.

Hensigten er at anvende den foreslåede bemyndigelse til at gennemføre de krav, der ligger i artikel 10 og 11 samt bilag VII i energieffektivitetsdirektivet, i forhold til slutkunder af fjernkøling, der har et direkte kundeforhold til deres leverandør af køling.

Bilag VII til direktivet, der relaterer sig til artikel 10, stiller bl.a. detaljerede mindstekrav til fakturering og faktureringsoplysninger baseret på det faktiske forbrug. Bl.a. anføres det, at faktureringen her bør finde sted mindst en gang årligt, og faktureringsoplysningerne bør stilles til rådighed mindst hvert kvartal, på anmodning eller hvis forbrugerne har valgt elektronisk fakturering, ellers to gange årligt. Krav som disse vil i

overensstemmelse med direktivets rammer blive gennemført i det omfang, det er teknisk muligt og økonomisk begrundet. Herudover indeholder artikel 10 bl.a. bestemmelser, der vedrører slutkunders mulighed for at anmode om, at fakturering og oplysninger om hidtidigt forbrug stilles til rådighed for leverandører af energitjenester. Desuden skal det sikres, at slutkunder via fakturaen får oplysninger, der giver oversigt over de aktuelle energiomkostninger. Artikel 11 i direktivet stiller krav om, at slutkunder af energi får de oplysninger, som i øvrigt skal sikres i henhold til direktivets artikel 10, gratis og har gratis adgang til dem.

Til § 5

Til nr. 1

Den gældende bestemmelse i § 6, stk. 3, i lov om fremme af besparelser i energiforbruget giver ministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger ift. forbrugere, der får målt deres energiforbrug med fordelingsmålere på el-, naturgas -, og varmeområderne.

Den foreslåede ændring af § 6, stk. 3, udvider energi-, forsynings- og klimaministerens bemyndigelse på dette område til også at omfatte fjernkøling for så vidt angår energiforbrug, der måles med fordelingsmålere, dvs. for kunder, der ikke har et direkte kundeforhold til leverandøren af fjernkøling. .

Den gældende bestemmelse anvender begrebet »fordelingsmålere«. § 1, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 563 af 2. juni 2014 om individuel måling af el, gas, vand, varme og køling (målerbekendtgørelsen) definerer dette begreb således: »Ved fordelingsmåling forstås i denne bekendtgørelse, at for ejendomme, der består af flere bolig- eller erhvervsenheder, hvor betaling til forsyningsvirksomheden sker fælles for ejendommen, fordeles forbruget mellem de enkelte bolig- eller erhvervsenheder efter det på fordelingsmålere registrerede forbrug. Når der også i forhold til den her foreslåede ændring af lovens § 6, stk. 3, henvises til fordelingsmålere, skal det således forstås som målere, der anvendes til fordelingsmåling, som defineret i målerbekendtgørelsen. Ved begrebet afregningsmåler forstås en måler, der anvendes til afregningsmåling, som defineret i målerbekendtgørelsen.

Hensigten er at anvende den foreslåede bemyndigelse til at gennemføre de krav, der ligger i artikel 10 og 11 samt bilag VII i energieffektivitetsdirektivet i forhold til slutkunder af fjernkøling, hvis forbrug bliver målt med en fordelingsmåler, og som derfor ikke kan påberåbe sig de rettigheder til fakturerings- og forbrugsoplysninger, som lov om fjernkøling vil sikre slutkunder med et direkte kundeforhold til energivirksomheden.

Ved »slutkunde« forstås i henhold til artikel 2, nr. 23, i energieffektivitetsdirektivet »en fysisk eller juridisk person, der køber energi til egen slutanvendelse«.

Kravene i artikel 10 og 11 samt bilag VII i energieffektivitetsdirektivet vil blive gennemført i forhold til slutkunder af energi, hvis forbrug måles med fordelingsmålere, for så vidt de er relevante for disse slutkunder.

De regler, som vil blive udmøntet i medfør af den foreslåede udvidelse af bemyndigelsen i § 6, stk. 3, må dog antages i første omgang ikke at komme til at gælde i forhold til fordelingsmålere i de tilfælde, hvor andelen af forbruget på samtlige fordelingsmålere udgør en mindre del i forhold til bygningens totale energiforbrug. Det må således antages, at det ikke for indeværende vil være økonomisk begrundet at indføre en regulering af fakturering m.v. i disse tilfælde, da omkostningerne ikke vil opveje den besparelse, som der potentielt ville kunne opnås. Et eksempel er sygehuse, hvor relevante fordelingsmålere typisk kun står for en meget lille del af hospitalets samlede energiforbrug, og hvor fordelingsmålere f.eks. anvendes til måling af forbruget i personaleboliger eller klinikker til alment praktiserende læger eller speciallæger.

Til § 6

Bestemmelsen vedrører lovens ikrafttræden.

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2016.

I *stk. 2* foreslås, at lovforslagets §§ 3 og 4 træder i kraft dagen efter bekendtgørelsen i Lovtidende. Det foreslås således, at loven for så vidt angår de foreslåede bestemmelser i lov om fjernkøling og lov om fremme af besparelser i energiforbruget træder i kraft den straks efter lovens kundgørelse i Lovtidende. Baggrunden herfor er, at fristen for implementering af dele af energieffektivitetsdirektivets artikel 10 og 11 i dansk ret er overskredet, da denne var 31. december 2014. Det forventes derfor ligeledes, at udmøntningen af bemyndigelsen ved bekendtgørelse vil ske med ikrafttrædelse samtidig med denne del af loven.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

§ 11. Hvis klima- og energiministeren finder, at et energirelateret produkt ikke er i overensstemmelse med krav fastsat i regler i medfør af loven eller en gennemførelsesforanstaltning, kan ministeren påbyde den ansvarlige efter § 4, at forhold, der strider mod kravene, bringes i orden inden for en angivet frist.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan udstede forbud mod markedsføring eller erhvervmæssig ibrugtagning af et energirelateret produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene i stk. 1.

Forbuddet gælder for alle omsætningsled og for enhver, der erhvervmæssigt ibrugtager produktet.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 2 tillige påbyde, at virksomheder, som markedsfører et energirelateret produkt, som ikke er i overensstemmelse med kravene i stk. 1, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 4. Klima- og energiministeren underretter Europa-Kommissionen og de øvrige medlemslande om enhver afgørelse i medfør af stk. 1-3 med angivelse af årsagerne hertil.

§ 12. Klima- og energiministeren offentliggør afgørelser truffet efter § 11, stk. 1-3.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser som nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af afgørelser som nævnt i stk. 1.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan fastsætte regler om formen for og omfanget af offentliggørelse, herunder at offentliggørelse kan ske elektronisk.

§ 15. Med bøde straffes den, der

1) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 10, stk.

Lovforslaget

I lov om miljøvenligt design af energirelaterede produkter, jf. lovebekendtgørelse nr. 1068 af 15. september 2010, som ændret ved lov nr. 455 af 18. maj 2011, lov nr. 580 af 18. juni 2012 og lov nr. 86 af 28. januar 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 11 indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

Stk. 4. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede forbud mod markedsføring eller erhvervmæssig ibrugtagning af et energirelateret produkt, overfor producenten eller dennes repræsentant, hvis denne ikke stiller dokumentation til rådighed efter § 8 i denne lov.

Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 4 tillige påbyde, at virksomheder, som markedsfører et energirelateret produkt, skal tage fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.«

Stk. 4 bliver herefter stk. 6.

2. I § 11, *stk. 4*, som bliver til *stk. 6*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

3. I § 12, *stk. 1*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

4. I § 15, *stk. 1, nr. 3*, ændres »stk. 1-3« til: »stk. 1-5«.

3 og 4, eller som afgiver urigtige eller vildledende oplysninger,

2) hindrer adgang til udtagelse af produkter m.v. som nævnt i § 10, stk. 5, eller

3) undlader at efterkomme påbud og forbud efter § 11, stk. 1-3.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan i regler, der udstedes i medfør af denne lov, fastsætte bødestraf for overtrædelse af disse regler.

Stk. 3. Er der ved en overtrædelse opnået en økonomisk fordel, konfiskeres denne efter reglerne i straffelovens 9. kapitel, selv om der ved overtrædelsen ikke er forvoldt skade på miljøet eller fremkaldt fare herfor. Kan der ikke ske konfiskation, skal der tages særskilt hensyn hertil ved strafudmåling af bøde, herunder en eventuel tillægsbøde.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

I lov om energimærkning af energirelaterede produkter, jf. lov nr. 455 af 18. maj 2011, foretages følgende ændringer:

§ 14. Klima- og energiministeren kan påbyde, at forhold, der strider mod loven og regler fastsat i medfør af loven eller en delegeret retsakt, bringes i orden inden for en angivet frist.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan udstede forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis påbud efter stk. 1 ikke efterkommes.

Stk. 3. Klima- og energiministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 2 tillige påbyde, at den leverandør, der har bragt produktet i omsætning eller har ibrugtaget det, skal tage de fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.

Stk. 4. Klima- og energiministeren kan forbyde udstilling, salg eller udlejning af de produkter, der er omfattet af forbud og påbud efter stk. 2 og 3.

Stk. 5. Klima- og energiministeren underretter Europa-Kommissionen og de øvrige EU/EØS-medlemslande om enhver afgørelse i medfør af stk. 2-4.

§ 15. Klima- og energiministeren kan offentliggøre resultater af tilsyn og afgørelser truffet efter § 14, stk. 1-4.

Stk. 2. Klima- og energiministeren kan fastsætte nærmere regler om offentliggørelse af tilsynsresultater og afgørelser som nævnt i stk. 1. Ministeren kan fastsætte regler om offentliggørelse

1. I § 14 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

»Stk. 5. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan udstede forbud mod, at et energirelateret produkt bringes i omsætning eller ibrugtages, hvis leverandøren undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for en nærmere angivet frist efter anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4

Stk. 6. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan i tilfælde som nævnt i stk. 5 tillige påbyde, at den leverandør, der har bragt produktet i omsætning eller har ibrugtaget det, skal tage de fornødne skridt til at trække produktet tilbage fra markedet.«

Stk. 5 bliver herefter stk. 7.

2. I § 14, stk. 5, som bliver til stk. 7, ændres »stk. 2-4« til: »stk. 2-6«.

3. I § 15, stk. 1 ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-6«.

af navne på produkter og fysiske og juridiske personer, hvis produkter er kontrolleret, og af resultater af tilsyn og afgørelser i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Klima- og energiministerens kan fastsætte regler om formen for offentliggørelse, herunder om, at offentliggørelse kan ske elektronisk, og om omfanget af materialet, der offentliggøres.

Stk. 4. Klima- og energiministerens kan videregive oplysninger om resultater af tilsyn til andre danske eller udenlandske myndigheder eller sagkyndige institutioner m.v.

§ 22. Med bøde straffes den, der som leverandør af energirelaterede produkter

- 1) undlader at udarbejde og levere energietiket eller datablad som foreskrevet i § 5, stk. 1, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger heri,
- 2) undlader at levere energietiketter eller datablade til en forhandler som foreskrevet i § 6, stk. 3,
- 3) undlader at udarbejde teknisk dokumentation eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger heri, jf. § 5, stk. 1,
- 4) undlader at opbevare teknisk dokumentationsmateriale efter § 5, stk. 1, i mindst 5 år efter at det sidste eksemplar af det relevante produkt er fremstillet, eller undlader at stille en elektronisk udgave af det tekniske dokumentationsmateriale til rådighed inden for 10 dage efter en anmodning herom fra tilsynsmyndigheden, jf. § 5, stk. 4,
- 5) overtræder § 8, stk. 1 eller 2,
- 6) undlader at afgive oplysninger, som vedkommende er forpligtet til at give efter § 12, stk. 3, eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller
- 7) undlader at efterkomme påbud eller overtræder forbud efter § 14, stk. 1-4, eller undlader at efterkomme påbud efter § 18, stk. 5.

§ 24. Med bøde straffes den, der

- 1) anvender en energietiket i strid med § 8,
- 2) hindrer adgang til udtagelse af produkter som nævnt i § 12, stk. 5, eller § 18, stk. 2, eller
- 3) undlader at efterkomme påbud eller forbud efter § 14, stk. 1-4.

4. I § 22, nr. 7 ændres »stk. 1-4« til »stk. 1-6«.

5. I § 24, nr. 3 ændres »stk. 1-4« til: »stk. 1-6«.

I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012, som ændret ved lov nr. 1346 af 3. december 2013, foretages følgende ændringer:

§ 5. Forpligtelsen til at lade udarbejde

1. I § 5 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:
”Stk. 2. Forpligtelsen efter stk. 1, 2. pkt. gælder ikke

energimærkning for bygninger, lejligheder eller andre enheder med henblik på, at kravene i kapitel 4-6 kan opfyldes, påhviler den til enhver tid værende ejer. For bygninger med ejerlejligheder påhviler forpligtelsen ejerforeningen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at ejere skal give virksomheder og personer, der er berettigede til at udarbejde energimærkninger efter regler udstedt i medfør af § 3, stk. 6, eller §§ 24 eller 24 a, oplysninger til brug for energimærkningen.

§ 6. Ved salg af en bygning eller ejerlejlighed skal der foreligge en energimærkning for henholdsvis bygningen eller ejerlejligheden, jf. §§ 3, 4 og 10. Det påhviler sælger at sørge for, at køber, inden aftale om salg indgås, har fået udleveret energimærkningen for den pågældende bygning eller ejerlejlighed.

Stk. 2. Ejerforeningen skal efter anmodning fra en ejer af en ejerlejlighed uden beregning og under overholdelse af betingelserne i stk. 3 stille en energimærkning, som omfatter ejerlejligheden, til rådighed for ejeren, således at ejeren kan opfylde sin forpligtelse efter stk. 1 eller § 8 a, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Ejerforeningen skal senest 3 uger efter en anmodning efter stk. 2 have indgået en gyldig aftale med en virksomhed eller person, der er berettiget til at udarbejde energimærkning for den pågældende kategori af bygninger, om, at denne skal udarbejde en energimærkning, som omfatter ejerlejligheden, og stille energimærkningen til rådighed for ejerforeningen, således at ejerforeningen senest 60 dage efter ejerens anmodning kan opfylde sin forpligtelse efter stk. 2.

Stk. 4. Ejerforeningen skal uden beregning stille energimærkningen til rådighed for ejeren senest 8 dage efter dennes anmodning, hvis gyldig energimærkning allerede er udarbejdet.

§ 7. Ved udleje af en bygning, en bolig- eller erhvervsenhed eller andre erhvervslokaler i en bygning skal der foreligge en energimærkning for bygningen eller den pågældende enhed, jf. §§ 3, 4 og 10. Det påhviler udlejer at sørge for, at lejer, inden lejeaftalen indgås, har fået udleveret energimærkningen for lejemålet.

Stk. 2. Ved udleje af en ejerlejlighed finder § 6, stk. 2 og 3, tilsvarende anvendelse.

for ejerforeningen, hvis ejerlejligheden skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1. Forpligtelsen påhviler i det tilfælde den til enhver tid værende ejer af ejerlejligheden”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. I § 6 indsættes efter stk. 4 som nyt stykke:

”Stk. 5. Forpligtelsen efter stk. 2-4 gælder ikke for ejerforeningen, hvis ejerlejligheden skal energimærkes, som var det en bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1.”

3. I § 7, *stk. 2*, ændres ”stk. 2 og 3” til: ”stk. 2, 3 og 5”.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at ganske kortvarig tidsbegrænset udlejning ikke er omfattet af stk. 1.

§ 8. Ved overdragelse af en andel, anpart eller aktie i et boligfællesskab, hvor der til andelen, anparten eller aktien er knyttet brugsret til en boligenhed i boligfællesskabets bygning, skal der foreligge en energimærkning for boligenheden, jf. §§ 3, 4 og 10. Det påhviler den, der overdrager andelen, anparten eller aktien i boligfællesskabet, at sørge for, at erhververen, inden aftalen om overdragelse indgås, har fået udleveret energimærkningen for den pågældende boligenhed.

Stk. 2. Boligfællesskabet skal efter anmodning fra en andelshaver, anpartshaver eller aktionær med brugsret til en boligenhed uden beregning og under overholdelse af betingelserne i stk. 3 stille en energimærkning, som omfatter boligenheden, til rådighed for andelshaveren, anpartshaveren eller aktionæren, således at vedkommende kan opfylde sin forpligtelse efter stk. 1 eller § 8 a, jf. dog stk. 4.

Stk. 3. Boligfællesskabet skal senest 3 uger efter en anmodning efter stk. 2 have indgået en gyldig aftale med en virksomhed eller person, der er berettiget til at udarbejde energimærkning for den pågældende kategori af bygninger, om, at denne skal udarbejde en energimærkning, som omfatter boligenheden, og stille energimærkningen til rådighed for boligfællesskabet, således at boligfællesskabet senest 60 dage efter anmodningen fra andelshaveren, anpartshaveren eller aktionæren kan opfylde sin forpligtelse efter stk. 2.

Stk. 4. Boligfællesskabet skal uden beregning stille energimærkningen til rådighed for andelshaveren, anpartshaveren eller aktionæren senest 8 dage efter dennes anmodning, hvis gyldig energimærkning allerede er udarbejdet.

Stk. 5. Stk. 1-4 finder tilsvarende anvendelse på andre overdragere henholdsvis selskaber, foreninger, samejer eller fællesskaber ved overdragelse af brugsret til en bygning, en bolig- eller erhvervsenhed eller andre erhvervslokaler i en ejendom ejet af andre selskaber, foreninger, samejer og fællesskaber, hvis der er knyttet brugsret til den pågældende bygning, enhed eller lokaler, og ved forbrugeraftaler, der giver brugsret til fast ejendom på timesharebasis.

4. I § 8 indsættes efter stk. 5 som nyt stykke:
»*Stk. 6.* Forpligtelsen efter stk. 2-4 gælder ikke for boligfællesskabet, hvis boligenheden skal energimærkes, som var det én bygning efter regler udstedt i medfør af § 4, stk. 1.«

§ 15 a. Ejeren skal sikre, at en udført og fortsat gyldig energimærkning opsættes på en måde, så den er synlig for brugere af bygningen, hvis et samlet etageareal på over 600 m² i den pågældende bygning ofte besøges af offentligheden. Hvis ejeren ikke har råderet over bygningen, skal ejeren udlevere energimærkningen til rådighedshaveren.

Rådighedshaveren har forpligtelsen efter 1. pkt., hvis ejeren ikke har råderet over bygningen.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at energimærkninger efter stk. 1 også skal være offentligt tilgængelige på anden måde.

§ 20. I bygninger, der ejes eller bruges af offentlige institutioner og virksomheder m.v., som er nævnt i § 22, stk. 1, skal udførte energimærkninger opsættes, så de er synlige for brugere af bygningen. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om, at energimærkninger skal være offentligt tilgængelige på anden måde.

§ 24 f. Virksomheder godkendes efter regler fastsat i medfør af § 24 g til at levere

- 1) kortlægning af en bygnings energibesparelsesmuligheder, herunder afdækning af en energirenoverings konsekvenser for komfort og indeklima i bygningen,
- 2) udarbejdelse af en plan, herunder udfyldelse af et standarddokument, om energibesparelsesmuligheder og for renovering og
- 3) tilbudsindhentning og projektstyring vedrørende gennemførelse af energibesparelsetiltag.

§ 1. Ved fjernkølingsanlæg forstås fjernkølingsproduktionsanlæg eller fjernkølingsnet, der leverer køling fra et centralt anlæg, bortset fra

5. I § 15 a indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Forpligtelsen til at opsætte energimærkningen efter stk. 1, 1. pkt. gælder ikke for energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.”

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

6. I § 20 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

”Stk. 2. Forpligtelsen til at opsætte energimærkningen efter stk. 1, 1. pkt. gælder ikke for energimærkningens energiplan, jf. § 3, stk. 3, nr. 2.”

7. § 24 f, stk. 1, affattes således:

”§ 24 f. Energi-, forsynings- og klimaministeren godkender efter regler fastsat i medfør af § 24 g virksomheder til at levere

- 1) kortlægning af en bygnings energibesparelses- og renoveringsmuligheder, herunder afdækning af en energirenoverings konsekvenser for komfort og indeklima i bygningen, og udarbejdelse af en plan for energibesparelsesmuligheder og renovering, herunder udfyldelse af et standarddokument eller
- 2) ydelser omfattet af nr. 1, og tilbudsindhentning og projektstyring vedrørende gennemførelse af energibesparelses- og renoveringstiltag.”

I lov om fjernkøling, jf. lovbekendtgørelse nr. 1190 af 10. november 2014, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes som stk. 2:

Stk. 2. Ved fjernkølingskunder forstås fysiske eller juridiske personer, der køber fjernkøling til eget

anlæg omfattet af § 2, stk. 1, nr. 3, i lov om varmforsyning.

brug, og som har et direkte kundeforhold til fjernkølingsleverandøren.

2. Efter § 1 indsættes:

»§ 1 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler eller træffe bestemmelser med henblik på at gennemføre eller anvende internationale konventioner og EU-regler om forhold, der er omfattet af denne lov.«

3. Efter § 6 indsættes:

»Faktureringsoplysninger m.v. til fjernkølingskunder

§ 6 a. Energi-, forsynings- og klimaministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til fjernkølingskunder, og om disses adgang til forbrugsoplysninger..«

I lov om fremme af besparelser i energiforbruget, jf. lovbekendtgørelse nr. 1065 af 12. november 2012, som ændret ved § 1 i lov nr. 345 af 8. april 2014 og § 6 i lov nr. 1498 af 23. december 2014, foretages følgende ændring:

§ 6. Klima-, energi- og bygningsministeren skal sikre, at energibesparelsesaktiviteterne bliver koordineret og gennemført så effektivt som muligt i overensstemmelse med lovens formål. Til opfyldelse heraf kan ministeren

1) iværksætte uvildige evalueringer af energibesparelsesaktiviteter,

2) sikre oprettelsen af videnscentre, databaser og lign. om energibesparelser og

3) fremme indgåelsen af aftaler mellem erhvervsvirksomheder, forbrugere eller sammenslutninger af disse om udvikling, markedsføring eller indførelse af energieffektive produkter, anlæg eller processer.

Stk. 2. Klima-, energi- og bygningsministeren kan

1. I § 6, stk. 3, indsættes efter »gas,«: »fjernkøling,«.

fastsætte regler om, at kollektive energiforsyningsvirksomheder i et rimeligt omfang skal medvirke ved aktiviteter som nævnt i stk. 1, nr. 1 og 2. Ministeren kan tillige påbyde kollektive energiforsyningsvirksomheder at medvirke som nævnt i 1. pkt.

Stk. 3. Klima-, energi- og bygningsministeren kan fastsætte regler om fakturering og faktureringsoplysninger til forbrugere af el, gas, varmt vand eller varme, der får målt deres forbrug med fordelingsmålere, og om disse forbrugeres adgang til forbrugsoplysninger.

UDKAST